

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie skazanego **I. S.**

po rozpoznaniu

w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 25 marca 2025 r.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 25 marca 2024 r., sygn. akt V Ka 376/20,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi

z dnia 9 sierpnia 2019 r., sygn. akt IV K 35/17,

p o s t a n o w i ł:
wniosku nie uwzględnić

UZASADNIENIE

Wniosek obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku nie zasługiwał na uwzględnienie.

Na wstępie przypomnieć trzeba, że instytucja określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy i choć w samej treści przepisu nie wskazano przesłanek wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku, to jednak trafnie w orzecznictwie przyjmuje się, iż Sąd Najwyższy może skorzystać z tej instytucji wyłącznie w sytuacji wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji oraz ustalenia, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. np.

postanowienia SN: z dnia z dnia 22 listopada 2021 r., I KK 156/21; z dnia 19 października 2021 r., III KK 375/21). Dlatego też przy rozpoznaniu wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia w pierwszej kolejności należy dokonać wstępnej oceny stopnia prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji przez pryzmat podniesionych w niej zarzutów.

W realiach tej sprawy nie sposób obecnie stwierdzić, że zachodzą podstawy do zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Przeprowadzona na tym etapie wstępna kontrola sygnalizowanych w kasacji naruszeń prawa procesowego związanych głównie z jakością kontroli odwoławczej, nie potwierdza ich oczywistej zasadności i tym samym nie pozwala na stwierdzenie wysokiego prawdopodobieństwa ich uwzględnienia. Warto przypomnieć, że prawdopodobieństwo to musiałoby być niemal zbliżone do pewności, oczywistości (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 22 kwietnia 2021 r., V KK 129/21; z dnia 29 marca 2021 r., IV KK 103/21). Taka sytuacja w tej sprawie nie zaistniała, a wskazywana przez obrońcę możliwość zaistnienia rażących naruszeń prawa, o których wcześniej była mowa, wymaga pogłębionej analizy na rozprawie kasacyjnej.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.

[J.J.]

[a.ł.]